

Sygn. akt VII U 1351/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca: Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Zdunek

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy z wniosku J. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 22 maja 2014 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. Ł. prawo do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt VII U 1351/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił ubezpieczonemu J. Ł. prawa do emerytury, uznając, że do dnia 1 stycznia 1999 roku nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (decyzja akta ZUS).

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji podnosząc, że zakład pracy, w którym był zatrudniony już nie istnieje, co powoduje, że nie ma możliwości wyjaśnienia rozbieżności w sporządzonych przez pracodawcę dokumentach (k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, argumentując, że na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca nie udowodnił 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu pracy w Spółdzielni (...) od dnia 3 października 1978 roku do 31 grudnia ponieważ w świadectwie pracy „zakład pracy nie powołał się na przepisy resortowe” (k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Ubezpieczony urodził się (...).

Z niekwestionowanych ustaleń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999r. ma wymagane 25 okresów składkowych i okresów nieskładkowych (akta ZUS, bezsporne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał za udowodnione 15 lat okresów pracy w warunkach szczególnych w Spółdzielni (...) w okresie od dnia 3 października 1978 roku do 31 grudnia 1998 roku ponieważ w świadectwie pracy „zakład pracy nie powołał się na przepisy resortowe” (k. 3).

Od dnia 9 października 1974 roku do dnia 30 września 2004 roku wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni (...). Początkowo wnioskodawca pracował na stanowisku monter transformatorów. Od dnia 3 października 1978 roku wnioskodawca zaczął pracę na wydziale pras na stanowisku tłoczarza w metalu i pracę na tym stanowisku wykonywał do końca zatrudnienia tj. do dnia 30 września 2000 roku.

Wykonywane czynności tłoczarza w metalu polegały na tym, że wnioskodawca na wydziale pras obsługiwał prasy, które tłoczyły w metalu różne detale. Na prasie ustawiony był przyrząd przy pomocy, którego wytłaczane były różne kształtki i wyroby. Prasa uderzała w przyrząd, w którym był włożony metal i wykrawała określony detal. Prasa uderzała z naciskiem od 20 do 150 ton. Było to urządzenie wibracyjne. W czasie wykonywania pracy wnioskodawca korzystał ze słuchawek ze względu na duży hałas jaki wydawała prasa uderzająca w przyrząd. Dodatkowy hałas był także z kompresora, który dostarczał ciśnienie do pas. Przy wykonywanych czynnościach wnioskodawca korzystał także z butów ochronnych, rękawic, ubrania roboczego i okularów. Każdy wykonany detal wnioskodawca musiał posmarować olejem. Olejem smarował także przyrząd, w którym wykonywał detale. Wnioskodawca w związku z wykonywanymi czynnościami otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych. Pracujący z wnioskodawcą jako ustawiacz pras A. Z. otrzymał wcześniejszą emeryturę w związku z czynnościami ustawiacza (wyjaśnienia wnioskodawcy potwierdzone zeznaniami k.15, k.25, zeznania świadka A. Z. k.22-23, S. T. k. 23 akta osobowe k.24).

W ocenie Sądu Okręgowego zeznania świadków zasługują na wiarę. Wszyscy pracowali w tym samym zakładzie pracy przez wiele lat, wykonywali pracę na tej samej hali co wnioskodawca, to zaś oznacza, że mieli dogodną sposobność poczynienia bezpośrednich spostrzeżeń, w jakim charakterze pracował wnioskodawca i jakiego rodzaju prace wykonywał w ramach obowiązków pracowniczych. Ich relacje są spójne i konsekwentne, potwierdzają też zeznania wnioskodawcy przesłuchanego w charakterze strony oraz są zgodne z dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz.U.2009.153.1227 ze zm.), dalej jako ustawa, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2). Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust. 1). Natomiast według § 3 za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Przedmiotowe rozporządzenie stanowi w § 2 ust. 2, że okresy pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach,

wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Ubezpieczony przedstawił świadectwo pracy w którym pracodawca wskazał, że wnioskodawca pracując na stanowisku tłoczarza metalu wykonywał pracę w warunkach szczególnych określonych w Wykazie A Dział XIV poz. 18. Nie otrzymał wnioskodawca świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Świadectwo pracy zostało zakwestionowane przez organ rentowy gdyż zakład pracy nie powołał się na przepisy resortowe.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na podstawie § 19 ust. 1 rozporządzenia, przy ustalaniu okresów pracy, o których mowa w § 2, uwzględnia się również okresy takiej pracy (służby), wykonywanej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że bezspornym jest, iż wnioskodawca spełnia warunki do uzyskania wcześniejszej emerytury, co do daty urodzenia, wieku i okresu zatrudnienia. Przedmiotem sporu było natomiast, czy posiada on wymagany 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Znajdujące się w aktach osobowych wnioskodawcy angaże oraz zeznania świadków potwierdzają fakt, iż wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w spornym okresie pracę operatora pras-tłoczarza.

Czynności operatora pras- tłoczarza to praca określona w wykazie A w dziale III – pracownicy hutnictwa i przemysłu metalowego poz. 45 pkt.18 obsługa agregatów do walcowania, tłoczenia i ciągnięcia wraz z urządzeniami pomocniczymi i wykańczającymi cytowanego rozporządzenia. W Spółdzielni (...) sporna praca wnioskodawcy stanowiła łącznie ponad 15lat. Wbrew żądaniom organu rentowego powoływanie w świadectwie przepisów resortowych nie jest konieczne albowiem stosowane są one jedynie pomocniczo, zaś podstawą są uregulowania zawarte w cytowanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy ustalił wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia (...) roku tj. od dnia ukończenia przez niego 60 lat.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.